

Όρνιθες του Αριστοφάνη: Αξιοποιώντας τις τεχνικές του Θεάτρου Φόρουμ με σκοπό την άμβλυνση του φαινομένου του σχολικού εκφοβισμού στο Δημοτικό

Ελένη (Ελλη) Κορρού

Περίληψη: Με το παρόν θεατροπαιδαγωγικό πρόγραμμα προτάσσουμε τις αρχές του *Θεάτρου Φόρουμ* (Boal, 1981), με στόχους την καλλιέργεια της ενσυναίσθησης και της ενεργής πολιτειότητας στους εφήβους μαθητές της ΣΤ΄ τάξης του δημοτικού και την κάμψη των φαινόμενων σχολικού εκφοβισμού. Όχημα του προγράμματος προς την αυτοπραγμάτωση δημοκρατικής κοινωνίας αποτελούν οι *Όρνιθες* του Αριστοφάνη. Η ανάλυση και σύνθεση του περιεχομένου του κειμένου μέσω της δημιουργικής γραφής, βασίζεται στην περί ελεύθερης διασκευής, θεωρία της Hutcheon και στη σύμπραξη δημιουργικής γραφής, φιλαναγνωσίας και θεάτρου, υιοθετούμε τις αρχές της αισθητικής ανταπόκρισης του Iser (Σιαφλέκης, 1994, σ.20-21). Η παιδαγωγική διάσταση του προγράμματος εδράζεται στη διερευνητική μάθηση και στην καλλιέργεια της ομαδικότητας. Πρόκριμα στο πρόγραμμα αποτελεί η προοπτική που δίνεται στους μαθητές να αναπλαισιώσουν σημασιολογικά ένα νέο κείμενο και να προάγουν την κοινωνική αλλαγή, αξιοποιώντας τον ορίζοντα προσδοκιών και βιωμάτων τους, μετασχηματίζοντας τη σχολική τάξη σε ομάδα και προτείνοντας τα σύμβολα της δικής τους *Νεφελοκοκκυγίας*.

Λέξεις-κλειδιά: *θεατροπαιδαγωγικό πρόγραμμα, πολιτειότητα, διερευνητική μάθηση, συνεργατική μάθηση, θέατρο του καταπιεσμένου, κείμενο ενηλικίωσης*

1. Εισαγωγή – Διεπιστημονική προσέγγιση

Στις κοινωνικές επιστήμες αναπτύσσονται κοινοί τόποι σύγκλισης των επιστημονικών πεδίων που συνομιλούν οι κοινωνικές, οι ανθρωπιστικές επιστήμες και ο χώρος των τεχνών με θεμέλιο το κοινό ερώτημα που είναι πάντα ο άνθρωπος, και μάλιστα εδώ ο έφηβος, ως αναπτυσσόμενη οντότητα, πολιτικο-κοινωνικά προσδιορισμένη. Υπό την οπτική αυτή, η διεπιστημονικότητα λαμβάνει έναν συνεκτικό ρόλο, δηλαδή, τα αποτελέσματα της δεν αφορούν κάθε έναν ξεχωριστό κλάδο. Αντίθετα, αφορούν, στον άνθρωπο εν γένει και τη δημιουργικότητά του, μέσα σε ένα πολιτισμικό πλαίσιο όπου, η επικοινωνία, η γνώση, η εκπαίδευση, η τέχνη, δεν αποτελούν μεμονωμένα πεδία της έρευνας αλλά αλληλένδετα. Οι επιστήμες συνομιλούν και βρίσκουν ένα ισχυρό κίνητρο όσμωσης ως θεσπισμένες διαδικασίες αλληλεπίδρασης των αντίστοιχων γνωστικών πεδίων τα οποία ανάγονται σε κοινωνικά συμφραζόμενά τους (Καστοριάδης, 2007, σσ. 56-59).

2. Θεωρητική τεκμηρίωση του ΘΠ Προγράμματος

Η αγωγή και η εκπαίδευση λειτουργούν συμπληρωματικά, στο τυπικό επίπεδο του Αναλυτικού Προγράμματος Σπουδών, αλλά και άτυπα, ως μια διυποκειμενική διαδικασία αλληλεπίδρασης κατά την οποία, είναι σεβαστή η μοναδικότητα της προσωπικότητας του μαθητή/τριας αλλά και του πλαισίου της σχολικής ομάδας της τάξης (Κουκουνάρας-Λιάγκης, 2015, σ.15-19, Μανταγοπούρας, 2007, σ. 389). Ειδικότερα, μια εφηβική θεατρική ομάδα δεν λειτουργεί με όρους επαγγελματικού θεάτρου, ούτε με νόρμες κανονιστικής συμμόρφωσης αλλά, με γνώμονα την ψυχοσύνθεση και το ιδιαίτερο μεταβατικό αναπτυξιακό στάδιο των εφήβων. Πρωτίστως σε αυτό το μεταίχμιακό στάδιο έως την ενηλικίωσή τους και την κατάκτηση της ταυτότητάς τους, είναι εφικτό να θέσουμε κάποιους στόχους και να εστιάσουμε σε μεθόδους εργασίας. Βασικός σκοπός της θεατρικής αγωγής και εκπαίδευσης είναι οι μαθητές να δημιουργούν κοινότητες μάθησης (Φρυδάκη, 2009, σ. 342-343) και μαθητείας με τις οποίες καλλιεργούν εκείνες τις δεξιότητες της αντίληψης, ώστε να κινητοποιείται η κριτική σκέψη και ο αναστοχασμός (Γραμματάς, 2006, σσ. 7-15). Το ΘΠ Πρόγραμμα αξιοποιεί την κοινωνική και πολιτική συνθήκη αφού προάγει ζητήματα ιστορικοκοινωνικά στο προσκήνιο της σχολικής πραγματικότητας. Η θεατρική αγωγή ως έκφραση του πολιτισμικού πλουραλισμού, εμψυχώνει την ενεργή πολιτειότητα, τον μετασχηματισμό της σκέψης σε βίωμα, συμβάλλει στην κοινωνική αλλαγή με τη δυναμική του διαλόγου, της γόνιμης αντιπαράθεσης ιδεών (Γραμματάς, 2006, σ.7-15). Το κλασικό δραματικό κείμενο του Αριστοφάνη επιλέχθηκε λόγω της διαχρονικής πολυπολιτισμικής ταυτότητάς του και των πολυεπίπεδων υπαρξιακών και πολιτικών μηνυμάτων ώστε να μυούνται οι έφηβοι στις έννοιες της διαφορετικότητας και της ετερότητας (Κουκουνάρας- Λιάγκης, 2015, σ. 14-15, Φρυδάκη, 2009,σ. 192).

Η παραχώρηση των φωτογραφιών έγινε από τη Διεύθυνση του Σχολείου και τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων (Σχ. έτος 2022-2023).
Ερασιτεχνική φωτογράφιση και βιντεοσκόπηση από τον κ. Κωνσταντίνο Σεβαστιάδη.

Επομένως, η σύνθεση των ομάδων της κοινότητας, εν προκειμένω της τάξης των εφήβων στην πράξη, η εναλλαγή των δομικών σχημάτων της κοινότητας (μονάδα, δυάδα, τριάδα, τετράδα), η αξιοποίηση των προσωπικών εμπειριών, το μοίρασμα του προσωπικού αφηγήματος, η εστίαση στη δράση, είναι παράγοντες που συντελούν στην αυτορρυθμιζόμενη μάθηση μέσα από το ξεδίπλωμα των διεργασιών που και τη δια συμβαίνουν εντός της εκάστοτε κοινότητας σύνδεση των ετεροτήτων που την συνεχούν (Πολέμη-Τοδούλου, 2011β, σ.1-13). Παράλληλα, υπεισέρχονται οι κλασικές θεωρίες μάθησης που αντιμετωπίζουν ολιστικά, διαθεματικά (Ματσαγγούρας, 2001, σ.316) και διακαλλιτεχνικά την εκπαιδευτική πραγματικότητα, υπακούοντας σε ένα εναλλακτικό μοντέλο παιδαγωγικής με έμφαση στις τέχνες, ως μέθοδο αυτοπραγμάτωσης και δημιουργίας μιας άλλης, ουτοπικής, δημοκρατικής κοινωνίας. Η δημιουργική σύνθεση, ανάλυση, πλαισίωση του κειμένου των *Ορνίθων* και η αμφίδρομη και διαδραστική καλλιτεχνική παραγωγή, με βάση το κείμενο αυτό, δεν εξυπηρετεί μόνο τη διεπιστημονική προσέγγιση της γνώσης ως όλον, αλλά και, κυρίως, το επικοινωνιακό - σχεσιακό σημαίνόμενο της έννοιας του πολιτισμού και ειδικότερα, του θεάτρου (Παϊζης Ν. και Θεοδωρίδης Μ., 1995/2000, σ.14-16).

Το παρόν ΘΠ Πρόγραμμα θεμελιώνεται στις διδακτικές αρχές της θεωρίας της αλληλεπίδρασης των Vygotsky και Bruner, καθώς με την υλοποίησή του, συμβάλλει δυναμικά στην αλληλεπίδραση ανάμεσα στο υποκείμενο (μαθητή) και το αντικείμενο (στόχο μάθησης) (Ματσαγγούρας, 2007, σ.180-181), με τη συνδρομή, εδώ, των θεατρικών τεχνικών. Οι ψυχοκοινωνικές δραστηριότητες, με την επίδραση του σώματος, της ελεύθερης σκέψης, των συναισθημάτων, των ιδεών προάγουν τη γνώση που διαχέεται μεταξύ των μελών μιας κοινότητας μέσω της κοινωνικής αλληλεπίδρασης και της συνάντησης της «ταυτότητας» με την «ετερότητα», με τον «άλλον».

3. Κοινωνικό θέατρο

Στο ΘΠ Πρόγραμμα, οι μαθητές συνεργάζονται μέσω της δημιουργικής γραφής και του θεάτρου για την παραγωγή ενός νέου πολυτροπικού, διασκευασμένου κειμένου.

Ειδικότερα, η Hutcheon αναφέρει πως η διασκευή του κειμένου γίνεται αβίαστα, αποτελεί μεταφορά του κλασικού έργου *Όρνιθες* ως πράξης δημιουργικής και ερμηνευτικής οικειοποίησης που παραμένει σε εκτενή αλληλεπίδραση με το αρχικό κείμενο. Πρόκειται για τη δημιουργία ενός νέου καλλιτεχνικού έργου, χωρίς να υστερεί αλλά, απεναντίας να αναδεικνύει τη λειτουργία της διακειμενικής, ερμηνευτικής προσέγγισης που απελευθερώνει τον αναγνώστη (Hutcheon, 2013, σ. 8-9). Η διαδικασία της διασκευής, προϋποθέτει αναγνώσεις και δημιουργικές ερμηνείες του αρχικού κειμένου σύμφωνα με τη θεωρία της αισθητικής ανταπόκρισης του Iser (Σιαφλέκης, 1994, σ.20-21) με κυρίαρχο το αίτημα να κατακτηθεί η επαφή και επικοινωνία των νέων με τον κόσμο. Οι δομικές θεατρικές αρχές που συνέχουν το εγχείρημα της διασκευής και του θεατρικού κειμένου εδράζονται στο κοινωνικό θέατρο. Το *Θέατρο Φόρουμ* ή του *καταπιεσμένου* συνέχεται από τη φιλοσοφία της αποδοχής της «ετερότητας», όπου ο μαθητής, δρα ελεύθερα, αβίαστα, εκτός πλαισίου τυπικής εκπαίδευσης. Στο είδος αυτό δεν υπάρχουν σκηνικά, κοστούμια, μακιγιάζ, φωτισμοί και ηχητικά εφέ, αλλά το σώμα, ο έφηβος (Pavis, 2006, σ. 232). Η ανθρώπινη επαφή με τους άλλους, οδηγεί σε βαθύτερα μονοπάτια κατανόησης της ατομικής και συλλογικής ταυτότητας. Το *Θέατρο του Καταπιεσμένου* του Boal (1981) στηρίζεται στο αξίωμα ότι «θέατρο μπορεί να κάνουν όλοι, το θέατρο, είναι προσιτό σε όλους αρκεί να διδαχθούν τη μέθοδο». Στην πράξη, οι έφηβοι μαθητές, μπορούν να μάθουν αβίαστα να εκφράζονται μέσω της γλώσσας του θεάτρου σε ένα δημοκρατικό και αντιαυταρχικό πλαίσιο μέσα από μια, σχεδόν, φυσική διαδικασία που βασίζεται στο παιχνίδι και τη διασκέδαση.

4. Από τη θεωρία στην πράξη

Το σχέδιο εργασίας υλοποιήθηκε στο Δημοτικό Σχολείο Σεληνίων Σαλαμίνας, κατά το Σχ. Έτος 2022-2023, από τη ΣΤ' Τάξη και θεατροπαιδαγωγό τη συγγραφέα του άρθρου.

Εικαστική δημιουργία που φιλοτεχνήθηκε του καλλιτέχνη Δημήτρη Κόκκορη, καθηγητή εικαστικών στο Δημοτικό Σχολείο Σεληνίων Σαλαμίνας μαζί με τους μαθητές της ΣΤ' τάξης, Σχ. έτος 2022-2023.

Στο επίπεδο της πράξης, στην εφαρμογή του μέσα στη σχολική τάξη, γεννήθηκε ένα νέο κείμενο - διασκευή των *Ορνίθων* του Αριστοφάνη με τεχνική το σχήμα του κύκλου (Προπ, 1991, σ. 87-91), δηλαδή της δημιουργικής επανάληψης των δομικών στοιχείων του κειμένου, των δρώντων ηρώων, των leitmotiv της γραφής, σε ένα νέο κείμενο που να εγκιβωτίζει τις ιδέες, τις απόψεις, το όραμα των μαθητών, μέσω της διακειμενικής ανάγνωσης και του «πειράγματος» του αρχικού κειμένου (Σιαφλέκης, 1994, σ. 102-103). Στο παρόν σχέδιο εργασίας, πρωταρχικός στόχος μας, ήταν να δοθεί η δυνατότητα στους μαθητές να αναπλαισιώσουν σημασιολογικά το κείμενο, προτείνοντας τη δική τους *Νεφελοκοκκυγία*. Στο επίπεδο των σημαινομένων, το κείμενο του Αριστοφάνη *Ορνίθες*, αποτελεί ένα κείμενο ενηλικίωσης (Αμπατζοπούλου, 2000, σ.291), καθώς η διασκευή του περιλαμβάνει ως ήρωες τους ίδιους τους μαθητές, οι οποίοι διέρχονται από δυσκολίες και εμπόδια της εφηβικής ζωής τους, καλούνται να ονειρευτούν τη δική τους ιδανική πολιτεία, να προβάλουν τα οράματα και τα όνειρά τους στο νέο κείμενο¹, να κατακτήσουν τη δική τους *Νεφελοκοκκυγία* η οποία αποτελεί προβολικό κείμενο της πραγματικότητας που βιώνουν. Το αποτέλεσμα προκύπτει από ολιστική, διεπιστημονική προσέγγιση του κοινωνικού θεάτρου και της παιδαγωγικής, όπου οι μαθητές επιλύουν συγκρούσεις, διαλέγονται δημοκρατικά, καταθέτουν τις απόψεις τους στο ερώτημα «πώς θέλουν τον κόσμο τους, τη δική τους *Νεφελοκοκκυγία*, με απαντήσεις όπως: «θέλω να έχω δουλειά», «θέλω να έχω χρήματα να ζω και να πηγαίνω ταξίδια», «δε θέλω τρένα να συγκρούονται», «δε θέλω να σκοτώνονται οι νέοι», «θέλω να σταματήσουν οι πόλεμοι», «δε θέλω να φύγω για δουλειά στο εξωτερικό», «δε θέλω να καίγονται τα δάση στην Ελλάδα».

Το σχέδιο εργασίας υλοποιήθηκε τους μήνες Ιανουάριο έως Ιούνιο του 2023 αξιοποιώντας 4 ώρες την εβδομάδα. Εφαρμόστηκε κατά τις διδακτικές ώρες του Γλωσσικού μαθήματος (2 ώρες την εβδομάδα), του μαθήματος των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων (1 ώρα την εβδομάδα) και των Εικαστικών - Μουσικής (1 ώρα την εβδομάδα. Τα στάδια της εξέλιξης του αναπτύσσονται ως εξής σύμφωνα με τη Hutcheon, (2006, σ. 8-9). Στα δραματικά μέρη συμμετέχουν οι μαθητές της ΣΤ΄ Τάξης, ενώ στα χορικά οι μαθητές των των υπόλοιπων τάξεων του σχολείου. Συγκεκριμένα, το ΘΠ Πρόγραμμα αναπτύχθηκε ως εξής:

1. Ασκήσεις γνωριμίας, οικειότητας, ψυχικής ενδυνάμωσης, στήριξης της ομάδας των εφήβων (ιδεοκαταιγισμός, συζητήσεις/διάλογοι κύκλοι γνωριμίας, μου αρέσει- δε μου αρέσει κλπ.).

2. Γνωριμία με το αρχαίο θέατρο των κλασικών χρόνων και τον Αριστοφάνη. Παρουσίαση ομαδικών εργασιών, μακετών, αφισών, φωτογραφιών, επισκέψεις στο πεδίο πολιτισμικής αναφοράς (αρχαίο θέατρο Επιδαύρου). Διάβασμα της μετάφρασης του κειμένου (μετάφραση Θρασύβουλος Σταύρου, ΟΕΔΒ, 2000)

3. Πρόσληψη (Perception) : Το λογοτεχνικό στοιχείο στο αρχικό κείμενο (γλώσσα, διάλεκτος, σχολιασμός της επικαιρότητας) πρόσληψη και ενεργοποίηση της αντίληψης του κειμένου, επικαιροποίηση με βάση την «ιδιόλεκτο» των

¹ Το θέατρο στην αρχαία Ελλάδα-Κωμωδία (εκπ. φάκελος). Περιλαμβάνει:

«Ορνιθοϊστορίες» έντυπο για το μαθητή

«Νεφελοκοκκυγία» έντυπο για το μαθητή

«Θεατρικοί Περίπατοι» έντυπο για τον εκπαιδευτικό και το μαθητή

«Με οδηγό τα πουλιά» έντυπο για τον εκπαιδευτικό και το μαθητή

«Η Κωμωδία στο αρχαίο θέατρο» έντυπο για τον εκπαιδευτικό

Ο φάκελος απευθύνεται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση (από Γ΄ Δημοτικού), έκδοση της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πειραιά και του ΥΠΠΟ, στο πλαίσιο του Προγράμματος “Μελίνα” (2000).

εφήβων. Παράλληλα, οι μαθητές παρακολούθησαν video στο You Tube σχετικά με το αρχαίο θέατρο και ειδικότερα, παραστάσεις των *Ορνίθων* τόσο από επαγγελματικούς θιάσους, όσο και από ερασιτεχνικές ή σχολικές ομάδες.

4. Διερεύνηση (Exploration): Η εξερεύνηση, στο επίπεδο των γλωσσικών σημείων, του γλωσσικού κώδικα του Αριστοφάνη, της έννοιας του χιούμορ, της δημιουργικής γραφής – μετα-γραφής.

5. Ενεργοποίηση (Actualization): Εξερεύνηση των εκφραστικών μέσων της κίνησης του σώματος. Μιμήσεις, αυτοσχεδιασμοί, δράση, παιχνίδια ρόλων, εναλλαγή ρόλων.

6. Διδασκαλία του χορού, κινησιολογία, οι μαθητές/τριες προτείνουν τον ρυθμό και την κίνηση.

7. Το παραστασιακό επίπεδο (χωροχρονικό πλαίσιο, σκηνογραφία, ενδυματολογία, μουσική επένδυση, πρόβες).

8. Ανατροφοδότηση (Retroaction): μεταγνώση, αναστοχασμός. Η αξιολόγηση γίνεται από την εκπαιδευτικό και τους μαθητές, στο επίπεδο της πράξης, μετά από τις συμμετοχικές δράσεις, το ενδιαφέρον που επέδειξαν, την αλλαγή στάσης στις μεταξύ τους σχέσεις, το επίπεδο συνεργασίας, την αλλαγή της διάθεσης των μαθητών κατά τη συνεργασία τους. Δηλαδή, οι μαθητές/τριες εκτός ρόλου, μετά την τελευταία πρόβα της παράστασης, συγκεντρώνονται σε κύκλο και εκφράζουν τα συναισθήματά τους.

5. Συμπεράσματα

Το νέο, διασκευασμένο έργο έχει, ενδεχομένως, νέα στόχευση και φυσικά τίθεται εκ νέου στην κρίση της κοινότητας με έναν από βαθιά αναδυόμενο ανατρεπτικό και δημοκρατικό λόγο, τέτοιο που έχει ανάγκη η εφηβική ηλικία και φωνή. Μια βιοηθική και βιοπολιτική ερμηνεία του

κειμένου και του κόσμου με έμφαση στην ανάδειξη του πολιτικού και κοινωνικού ανθρώπου, εν γένει, στην αναζήτηση της εφηβικής ουτοπίας.

Με βάση το επιστημονικό υπόβαθρο του ΘΠ Προγράμματος διαπιστώθηκε ότι η Θεατρική Αγωγή αποτελεί εναλλακτικό τρόπο διδασκαλίας μέσω βιωματικής προσέγγισης, ικανής να κάμψει τον ανταγωνισμό και την αντιπαλότητα που μπορεί να ανακύπτουν εντός της σχολικής κοινότητας. Η ομαδοσυνεργατική κουλτούρα μάθησης άμβλυνε τα φαινόμενα σχολικού εκφοβισμού, διευρύνθηκαν οι εκφραστικοί ορίζοντες των εφήβων και καλλιεργήθηκε η δημιουργικότητα, η κριτική σκέψη, η φαντασία και η ικανότητα επίλυσης προβλημάτων.

Βιβλιογραφικές αναφορές

- Αμπατζοπούλου, Φ. (2000). "Αυτοβιογραφικός λόγος: ιστορικοί και μυθιστορηματικοί βίοι στο μυθιστόρημα εφηβείας". Σε *Η γραφή και η βάσανος. Ζητήματα λογοτεχνικής αναπαράστασης*. Αθήνα: Πατάκης.
- Boal, A. (1981). Το Θέατρο του Καταπιεσμένου, μετ. Ε. Μπραουδάκη, Αθήνα: Θεωρία.
- Γραμματάς, Θ. (2006). *Διαπολιτισμική συνείδηση και θεατρική δημιουργία*. Σε Αι. Δρακοπούλου (επιμ.) *Θέατρο και διαπολιτισμική αγωγή*. Αθήνα: Ζαχαρόπουλος.
- Hutcheon, L. (2006). *A Theory of Adaptation*. New York: Routledge.
- Καστοριάδης, Κ. (2007). *Η ελληνική ιδιαιτερότητα*, Αθήνα: Κριτική.
- Κουκουνάρας-Λιάγκης, Μ, και Ποταμούση, Η. (2015). *Μεθοδολογία σχεδιασμού και εφαρμογής εκπαιδευτικού προγράμματος: «στον κόσμο του» ένα θεατροπαιδαγωγικό πρόγραμμα*. Αθήνα: Ίδρυμα Αικατερίνης Λασκαρίδη.
- Ματσαγγούρας, Η. (2001), *Κειμενοκεντρική προσέγγιση του γραπτού λόγου*, Αθήνα: Γρηγόρης.
- Ματσαγγούρας, Η. (2007). *Στρατηγικές Διδασκαλίας*, τ. β'. Αθήνα: Gutenberg.
- Παϊζης και Θεοδωρίδης (1994-2004), *Πρόγραμμα «ΜΕΛΙΝΑ», Εκπαίδευση και Πολιτισμός*, Αθήνα: ΥΠΑΙΠΘ, ΥΠΠΟ, Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς.
- Pavis, P. (2006). *Λεξικό του Θεάτρου, Μια ιστορία του Θεάτρου*. Αθήνα: Gutenberg.
- Πολέμη-Τοδούλου, Μ. (2011). *Θέματα αξιοποίησης της ομάδας στη σχολική τάξη*. Στο: *Μείζον Πρόγραμμα Επιμόρφωσης*, Βασικό Επιμορφωτικό Υλικό, Αθήνα: Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, σελ.1-13.
- Προπ, Β. Γ. (1991). *Μορφολογία του παραμυθιού* (Α. Παρίσης. Μετ.). Αθήνα: Καρδαμίτσα.
- Σιαφλέκης Ζ. Ι. (1994), *Η Εύθραυστη Αλήθεια, Εισαγωγή στη θεωρία του Λογοτεχνικού Μύθου*, Αθήνα: Gutenberg.
- Φρυδάκη, Ευ. (2009). *Η διδασκαλία στην τομή της νεωτερικής και μετανεωτερικής σκέψης*. Αθήνα: Κριτική.

Ελένη (Ελλη) Κορρού

Απόφοιτος του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Κρήτης. Σπούδασε επίσης Φιλοσοφία και Παιδαγωγική Ψυχολογία στο ΕΚΠΑ. Κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου στη Δημιουργική Γραφή του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας και Μεταπτυχιακού Τίτλου στη Θεατρολογία και Δημιουργική Γραφή του ΕΚΠΑ. Έχει εργαστεί ως δασκάλα σε ιδιωτικά σχολεία και κατέχει διευθυντική θέση στο Δημοτικό Σχολείο Σεληνίων Σαλαμίνας από το 2017. Παράλληλα έχει ασχοληθεί με την οργάνωση και λειτουργία των κινηματογραφικών λεσχών και πιο συγκεκριμένα με τις σχολικές κινηματογραφικές λέσχες.

Στοιχεία επικοινωνίας: E-mail < ekorrou@yahoo.com >